

Moudrá sova

Osecký zpravodaj č. 13, 13. 4. 2022

Milí sousedé,

máme tady další, již třinácté vydání Moudré sovy. Také se vám zdá, že ty tři měsíce vždy tak rychle utečou? Ani se nenaděju a už mi volá naše redaktorka, abych jí napsala úvodní slovo, že už budeme vydávat další číslo. A já vždy na poslední chvíli usedám k počítači a těsně před uzávěrkou jí ho posílám...má to se mnou těžké. Již přes tři roky k vám Sova pravidelně přilétá, aby vás potěšila a sdělila vám všechny novinky z obce. Co se událo, co se udělalo a co nás čeká.

Nyní již všichni netrpělivě čekáme na příchod jara a snad už se i dočkáme. Když se půjdete projít po návsi a budete míjet kapličku, jistě si povšimnete, že tam už se jaro projevuje několik dní v plné své kráse. Osázený záhon kolem ní se probral k životu a každým dnem vylézají na světlo nové a nové krásně barevné květy. Líbí se mi...co vám? A co se událo v obci? Konečně se zase začalo „normálně“ žít. Jen co nám to dovolili, nelenili jsme a ihned uspořádali během dvou měsíců několik akcí. Dále se dočtete více o tom, jak jsme se bavili na oslavě Dne žen, dětském karnevalu a obecním plese. Stihli jsme i divadlo a zasportovali jsme si s pálkou v ruce na turnaji ve stolním tenise. Poslední dva měsíce byly opravdu akční. Do toho máme rozjetých několik projektů a akcí, které bychom rádi dokončili do podzimu. Opravit střechu na hospodě, prodloužit kanalizační výust' v Malé Turné, rozjet dotažení vodovodu do Petrovic a spoustu dalšího. Do konce volebního období nás toho čeká ještě hodně a já pevně věřím, že to zvládneme.

Užívejte jarních slunečních paprsků, užívejte každého dne, toho, že prostě jen jsme a můžeme být...

Vaše starostka

Jitka Brejchová

Obec informuje

Prodej palivového dřeva pro občany

s trvalým pobytem na území obce Osek.

Palivové dřevo jehličnaté – borovice

cena **od 362 do 507,- Kč vč. DPH / PRM**

Kontakt: Ing. Ondřej Klíma tel.: 604 222 438

Obecní vozidlo Multicar projde generální opravou

Na březnovém zasedání obecního zastupitelstva členové schválili výběr dodavatele pro generální opravu vozidla Multicar M2510. O tomto způsobu naložení s technikou bylo rozhodnuto již dříve z důvodu vysoké pořizovací ceny nového vozidla. Poptány byly tři firmy (K.N. SERVIS s.r.o., Plzeň, SERM s.r.o., Brno a Scania s.r.o., Strakonice). V předem stanoveném termínu doručil nabídku pouze jeden subjekt, K.N. SERVIS s.r.o. Nabídková cena činí 566 280,- vč. DPH a dodavatel byl zastupitelstvem schválen.

Dodavatel na akci prodloužení kanalizace v Malé Turné byl vybrán

Nutné změny plynoucí ze zákona o nakládání s odpadními vodami se týkají také části obecní kanalizace v lokalitě Malá Turná. Ta musí být prodloužena a za tímto účelem byly poptány tři

firmy, nabídku obecnímu úřadu podaly v termínu však jen dvě z nich.

SWIETELSKY stavební s.r.o., ČB
1 209 958,88 Kč vč. DPH

KVINT Vlachovo Březí, spol. s.r.o.
896 695,- Kč vč. DPH

VKB Stavby s.r.o., Prachatice
nabídku nedodali

Členové zastupitelstva schválili výběr dodavatele, firmu KVINT s nejnižší nabídkovou cenou a pověřili starostku dalším jednáním se společnostmi.

Záměr na prodej garáže ve vlastnictví obce v Oseku

Krátce po březnovém zasedání zastupitelstva byl zveřejněn záměr na prodej jednotky 89/3, nebytových prostor (garáže) včetně podílu na společných částech domu čp 89 a na pozemku parc. č. 144. Cena byla na základě odborného posudku stanovena ve výši 350 000,- Kč (cena v čase a místě obvyklá).

O odkoupení budovy bývalé školy v Jemnicích projeví zájem tři subjekty

Na lednovém zasedání zastupitelstva byly členům předloženy hned tři nabídky odkoupení budovy bývalé jemnické školy. Jednalo se o jednu soukromou osobu a dvě stavební společnosti, které měli s budovou odlišné plány (výstavbu bytových jednotek, domova s pečovatelskou službou a depozitáře a galerie zároveň). Žádosti byly posouzeny a zastupitelé se shodli na tom, že budova zůstane i nadále v majetku obce. V návaznosti na to byla vytvořena pracovní skupina, která začala vyvíjet úsilí o obnovu a rekonstrukci objektu. Na názor, jak s budovou naložit, se ptáme i vás. Zároveň se zpravodajem obdržíte i dotazník, prostřednictvím něhož můžete i vy pomoci rozhodnout o osudu budovy.

Prázdninový autobusový spoj bude posílen

Na základě podnětů od několika obyvatel požádaly zaměstnankyně obecního úřadu o úpravu prázdninového jízdního řádu na lince Radomyšl – Jemnice – Strakonice. Požadovanému rozšíření provozu veřejné linkové dopravy bude vyhověno na zkušební dobu hlavních školních prázdnin od 1.7. - 31. 8. 2022 v případě, že realizace požadavku nevyvolá navýšení počtu vozidel. Definitivní řešení by mělo být známo v polovině roku 2022. Při příznivém vývoji situace by o prázdninách tedy měl na zkoušku jezdit „Jemničák“ v 9:05 ráno.

Obec zajistila ubytování pro ukrajinské uprchlíky

Starostka obce obdržela 19. března pokyn od hejtmána Jihočeského kraje, podle nějž měla obec v souladu s usnesením vlády ČR zajistit ubytování pro devět ukrajinských uprchlíků. Mělo se tak stát ve spolupráci s občany a místními podnikateli. Za poskytnutí ubytování náleží finanční příspěvek – v objektech fyzických osob (v rodinách) ve výši 3000 Kč na osobu měsíčně, maximálně však 9000 Kč na objekt. Pro právnické osoby činí příspěvek 250 Kč/den. Starostce Jitce Brejchové se podařilo ubytování pro případné příchozí obyvatele Ukrajiny zajistit. Sedm z nich by bylo umístěno do ubytovny náležející DOZP Osek a zbývajícím dvěma by bylo připraveno dočasné zázemí v místnosti obecní kantýny ve sportovní hale v Oseku. Informace o tom, zda a kdy by měli uprchlíci nabídky využít, není doposud známá.

Lucie Mrkvičková

Zajímavá osobnost

Vicemistr republiky Lukáš Votava: „Nohejbal je moje srdcovka.“

Radomyšlský nohejbal zaznamenal v loňském roce nevídaný úspěch. Tamější dorostenecký tým se probojoval až do Superfinále České republiky, které se konalo 28. října v aréně UNYP v Praze. Jedním z hráčů bojujících o zlato, které jim s těsným výsledkem 3:4 uniklo jen o vlasek, je i téměř dvoumetrový sympaťák Lukáš Votava z Rohozné. Pod vedením trenéra Josefa Slavička se proti týmu MNK Modřice postavil ve dvojce po boku Filipa Hokra. Mladí nohejbalisté byli za

skvělé výsledky v celé sezóně odměnění v polovině února, kdy na slavnostním galavečeru u příležitosti vyhlášení výsledků ankety Sportovec Strakonicka přebírali pohár za první místo v kategorii Sportovní kolektiv – mládež. Jak student průmyslové školy v Písku a letošní maturant vnímal vrcholné okamžiky své dosavadní nohejbalové kariéry?

Lukáši, jaké byly vaše nohejbalové začátky?

K nohejbalu mě přivedl tatka, který ho hrál dlouhá léta. Vlastně mi ho tehdy doslova vnutil, ale teď jsem za to opravdu rád. Začínal jsem hrát v sedmi letech a první roky jsem strávil v Habeši ve Strakonici, kde nás trénoval Láďa Babka. V Radomyšli hrají osmým rokem.

8? To už je pěkná řádka let...

Ano, to je. Hrají zde od mladších žáků a se spoluhráči a zároveň kamarády z týmu se známe opravdu dobře.

Prozradíte nám, jaký je váš trenér?

Pepa Slavíček je opravdu přísný. Někdy umí pořádně zařvat, ale jsme za to vlastně rádi. Je to takový táta týmu a mimo hru dokáže být přátelský.

Má nějaký speciální postup, jak s vámi pracovat? Jak vás třeba donutit trénovat, když se vám nechce?

To ani nemusí, protože situace, kdy by se nám nechtělo trénovat, nikdy nenastala. Všichni jsme do nohejbalu zapálení a baví nás. Je to taková klasika...během zimní přípravy trénujeme spíše fyziku, v covidové přestávce jsme například dostali pokyn povinně běhat. Pro mě osobně je nejtěžší částí tréninků koordinace pohybů. Měřím totiž téměř dva metry a tak pro mě jsou tahle cvičení obtížná.

Popište nám dny před Superfinále České republiky...

Snažil jsem se hlavně sehrát s Filipem Hokrem, se kterým jsem byl ve dvojce a před tím jsem s ním moc často nehrál. V samotný den finále jsem byl natěšený, ale také nervózní. Nikdy před tím jsem v tak velké hale nehrál. Tréma u mě během zápasu sehrála velkou roli. I kvůli tomu jsme první dvojku prohráli. Po našem zápase jsme samozřejmě zůstali a sledovali i ostatní finálové souboje. Byl to skvělý zážitek.

Jak velkou podporu fanoušků jste v Praze měli?

Z Radomyšle vyjel plný autobus a v aréně jsme měli určitě největší kotel. Prostě za to pořádně vzali a bylo je slyšet.

Myslíte, že je reálné zopakovat podobný výkon i letos?

Myslím, že to není nemožné. Dorost je kategorie do 19 let, musel odejít Filip Hokr a Adam Vachuška, ale přišli zase dobří mladší hráči. Je to nabitě. V areálu sportoviště se také chystá rekonstrukce. Úžasný předseda Cyril Koubovský sehnal dotace a začne se ještě letos.

A přesuňme se k ocenění v anketě Sportovec Strakonicka. Doufali jste ve vítězství?

Byli jsme samozřejmě rádi, že jsme byli nominováni, ale v to, že bychom mohli vyhrát, jsme po pravdě moc nedoufali. Je to soutěž Strakonicka a většinou vyhrávají strakonické týmy, které mají velkou podporu. Na slavnostní předávání cen jsme jeli samozřejmě všichni. Večer jsem si užil, ale ceremoniál byl trochu zdoluhavý. Raut, který potom následoval, byl ale skvělý. Komunikaci s moderátorem obstaral spoluhráč Tomáš Ježek. Byl vlastně takový náš mluvčí. Dostali jsme myslím sladký koláč, mop na vytírání a malou trofej.

Jaké jsou vaše nohejbalové plány do budoucna?

Letos mě čeká maturita a potom bych rád odjel do nějaké anglicky mluvící země...třeba na Nový Zéland. K nohejbalu se ale budu určitě vždycky vracet. Je to moje „srdcovka“.

Lukáš Votava, Lucie Mrkvičková

Nahoře zleva: Votava st., Slavíček, Koubovský, Věžeňský, Hokr, Votava ml., Havlík, Peterka
Dole zleva: Mandl, Ježek, Hrubý, Vachuška
Fotografie: TJ Radomyšl

Nohejbalový tým radomyšlských dorostenců na slavnostním galavečeru.

Zleva: Tomáš Ježek, Lukáš Votava, Adam Vachulka, Tomáš Havlík, Tomáš Věžeňský

Fotografie: strakonický deník, Ivana Řandová

Co viděla Sova z výšky

V Radomyšli pokračuje rozsáhlá rekonstrukce Sokolovny

Na začátku letošního roku odstartovali radomyšlští rozsáhlý projekt kompletní rekonstrukce budovy Sokolovny. V současné době se buduje nové pódium, přistavuje se šatna a WC, dělají se rozvody elektřiny a vody a byla osazena nová okna. Městys zároveň celou budovu nabízí od 1. září 2022 k pronájmu. V nově zrekonstruovaném objektu bude k dispozici např. restaurace Pilsner Urquell s moderně vybavenou kuchyní na 300 jídel, multifunkční sál a menší salonky, kde se mohou konat koncerty, divadelní představení, plesy a konference a nabídne ubytování ve čtyřech pokojích s koupelnou a WC v podkroví. Předpokládané náklady byly vyčísleny na 30 000 000,- Kč. Městys bude čerpat mimo jiné dotaci z programu KIF Jihočeského kraje.

V radomyšlském zdravotním středisku začala ordinovat MUDr. První

Od 1. února působí ve zdravotním středisku v Radomyšli nová lékařka MUDr. Petra První. Ta nahradila Jiřinu Oberfalzerovou, která se o své pacienty starala 30 let. Registrace nových pacientů probíhá elektronicky na internetových stránkách mladé lékařky www.mudrprvni.cz. Od dubna byla otevřena také ordinace v budově hasičské zbrojnice v Chrástovicích, kam lékařka dojíždí každou středu.

Ordinační hodiny

Pondělí 6 – 12

Úterý 7 – 12, 14 – 18

Středa 8 – 14 (ordinuje v Chrástovicích)

Čtvrtek 7 – 12, 14 – 18

Pátek 8 – 13

*6 – 8 – výhradně pro studenty a pracující nebo pacienti objednaní k plánovaným odběrům
16 – 18 – jen po telefonické domluvě*

Telefonní číslo: 603 732 092

Zápisy do školy a školky

V září se otevrou dveře školy a školky v Radomyšli novým dětským návštěvníkům. Je však třeba dodržet všechny potřebné náležitosti a důležitým krokem je zápis do jednotlivých institucí. Ten pro budoucí prvňáčky proběhl 4. a 5. dubna v odpoledních hodinách. K zápisu přišlo více než tři desítky předškoláků a v září pro ně budou otevřeny hned dvě třídy najednou. 24. dubna bude odstartována registrace uchazečů o přijetí do mateřské školy přes aplikaci Lyfle (bude zpřístupněna na www.msradomysl.cz). Ve dnech 4. a 5. května bude následovat přijímání žádostí s osobní účastí dítěte a zákonného zástupce. Do školského spádového obvodu patří všechny děti trvale žijící na celém území městysu Radomyšl, z Oseka, Chrástovic a Velké Turné.

Označení hrobových míst

Na hřbitově u kostela sv. Jana v Radomyšli probíhalo od poloviny ledna tohoto roku označování všech hrobových míst čísly. Na plastových štítcích jsou uvedena čísla, která odpovídají těm v nájemních smlouvách. Při porušení nebo nutné opravě hrobu vyžadující sejmutí štítku žádá městys Radomyšl o jeho odevzdání na úřad.

Krádež lavičky u Rohozné

O tom, že nenechavce mnohdy neodradí ani nejrozumnější bezpečnostní opatření, se přesvědčili i v Rohozné. Na místě u cyklostezky vedoucí do

Rovně kdysi umístili prarodiče pana Jiřího Charváta kříž. On sám ho v loňském roce doplnil lavičkou, která nabízela pohodlí procházejícím či projíždějícím a výhled do okolí. I přesto, že měla těžké litinové nohy a navíc byla zabezpečena řetězem, v listopadu loňského roku zmizela. Je k podivu, co vše stojí některým jedincům za tak velké úsilí.

Knihu Martina Levého *Radomyšl* je možné zakoupit také v Oseku

Pokud jste si knihu mapující nejrůznější kapitoly historie Radomyšle a přilehlých osad ještě nezakoupili, můžete tak učinit i na oseckém obecním úřadě. V době úředních hodin je k dispozici všem zájemcům za cenu 350 Kč.

Václav Kovář nejstarší oslavil významné životní jubileum

Devadesáté výročí narození oslavil stále velmi energický pan Kovář 22. března. Přijímal gratulace od svých třech vnoučat a šesti pravnoučat a také zástupců obce a hasičů. Je nejstarším mužským obyvatelem Oseka i přilehlých vesnic a zároveň druhý nejstarší vůbec. Paní Ludmila Kozlíková z Malé Turné oslavila v září loňského roku neuvěřitelné 92. narozeniny.

Obraz pod patronátem obce Osek bude představen o Velikonocích

V minulých měsících proběhly restaurátorské práce na čtyřech velkoformátových obrazech v kostele sv. Jana v Radomyšli. Na žádost tamější římskokatolické farnosti zareagovali také osečtí obecní zastupitelé, kteří schválili poskytnutí finančního daru ve výši 85 000,- Kč. Tato částka pokryla restaurátorské práce na obraze Panny Marie s Ježíškem, který bude v kostele umístěn a představen o letošních Velikonocích.

Lucie Mrkvičková

Hospodaření obce za kalendářní rok 2021

Obec Osek měla schválený schodkový rozpočet. Příjmy 11 713 300,- Kč a výdaje 15 320 048,- Kč. Skutečnost k 31. 12. 2021 co se příjmů týká 16 575 776,35 Kč, ve výdajích se jedná o částku 15 141 719,07 Kč.

Finanční prostředky na účtech k 31. 12. 2021 činily 16 654 881,74 Kč.

Obec Osek má pouze jeden úvěr, který bude splacen v letošním roce, a to 20. 8. 2022.

Bylo provedeno celkem 16 rozpočtových opatření.

Obec čerpala dotace:

Z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje byla čerpána částka **280 000,- Kč** na opravu střechy na sportovní hale v Oseku.

Neinvestiční dotace z MMR na obnovu místní komunikace v Malé Turné **1 184 144,- Kč**.

Neinvestiční dotace z SFŽP na výsadbu zeleně **235 500,- Kč**.

Neinvestiční dotace ze státního rozpočtu na zabezpečení výdajů spojených s konáním voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR **30 000,- Kč**

Z Ministerstva zemědělství obec získala finanční příspěvek na zmírnění dopadů kůrovce kalamity ve výši **34 716,- Kč**.

Stavby obce v roce 2021

- Herní prvky v Malé Turné 162 709,- Kč
- Plocha pod kontejnery Osek 321 782,- Kč
- Altán v Malé Turné včetně zpevněné plochy 124 065,- Kč
- Septik v Malé Turné 162 559,- Kč
- Parkovací stání u okálu v Oseku 70 013,- Kč

opravy a udržování obce v roce 2021 nad 50 000,- Kč

- Oprava střechy hala Osek 577 059,- Kč (dotace 280 000,- Kč)
- Obnova silnice v Malé Turné 1 480 180,- Kč (dotace 1 184 144,- Kč)
- Plynový kotel v DPS 136 493,- Kč
- Oprava kanalizace Rohozná 115 430,- Kč
- Plynový kotel v prodejně v Oseku 99 934,- Kč

Zpracovaly Jana Moulíková a Ing. Eva Barborková

Osecký dětský divadelní soubor připravuje první hru

Možná právě tady, u nás v Oseku, roste nová Greta Garbo nebo James Dean. Avizovaný nápad, založit skupinu amatérského divadla pro dětské extrovertní nadšence, se setkal s úspěchem a na informační schůzku jich dorazila téměř desítka. Hned po několika málo setkáních podstoupili první zkoušku ohněm, když pásmem vystoupení potěšili místní dámy shromážděné v sále pohostinství při oslavách Mezinárodního dne žen. S kytarou v ruce a povzbudivým úsměvem jim odvalu dodával vedoucí souboru Pavel Hakr, který má v rukávu nasbírané množství dalších nápadů. Prozradí nám alespoň některé z nich?

Pavle, jak a kde vznikla myšlenka založit v Oseku dětské divadélko?

Jak to tak bývá, v hospodě. Tehdy jsme s Mírou Kašparem zvažovali založení oddílu pro děti. Napadlo nás, že bychom je brali na výlety do přírody, Bohouš Pajdla navrhoval návštěvy nedalekého lomečku...zkrátka aby měly děti jiné aktivity než jen mobilní telefony a neřídili se jen tím, co řeknou youtubeři. Nakonec z toho sešlo a Bohouš Pajdla se mě po čase zeptal: „Tak kdy založíš to divadlo?“ A já jsem ho založil.

Jaké jsou tvé předchozí zkušenosti s vedením dětí a dramatickou tvorbou?

Kdysi jsem vedl dětský oddíl v Bechyni. To jsme třeba naložili 30 dětí do autobusu, vyjeli jsme do Tábora, každý druhý týden na Šumavu, každou sobotu jsme měli schůzky v přírodě a užívali si různé bojovky nebo orientační běhy. V polovině 70. let jsem založil svou první bigbeatovou kapelu s názvem *Návraty*. Pořádali jsme např. festival *Bechyňskou strunu*. Z oddílu jsem tehdy vybral patnáct dětí, které jsem sjednotil pod názvem Lucernička. Trochu jsme kopírovali Semafor. Dvakrát do roka jsme pořádali „návštěvní dny“ - vzadu na pódiu stála moje kapela a děti vystupovaly. Předváděly různé scénky, vedly dialogy... Vzpomínám si třeba na nynějšího politika Miroslava Kalouska. Bylo mu tehdy asi 15, byl aktivní pionýr a jednou za mnou přišel, že by to rád moderoval...no a tak jsme to moderovali spolu. Když mi bylo 25 let, odešel jsem do Týna nad Vltavou, začal podnikat a už nebyl čas na nic. Navázal jsem až ve Strakonici, kde jsem v roce 2014 nastoupil do loutkového divadla Radost. Měl jsem funkci zvukaře, ale v pohádce Zlatovláska jsem si stříhl i roli krále. Do Oseka jsem přišel v roce 2019 a tehdy skončilo i moje působení v Radosti.

Jak probíhala první setkání malých oseckých herců?

Na prvních schůzkách jsme se s dětmi oťukávali. Každé z nich např. zazpívalo, zatančilo, zahrálo na nástroj nebo předvedlo ukázkou stepu. Zpívali jsme také s kytarou a během prvních třech setkání jsme nacvičili pásmo vystoupení k příležitosti oslav MDŽ v místním sále.

Jak se vám vystoupení po tak krátké době nácvičku povedlo?

Vše se povedlo a myslím, že to mělo velký úspěch. Nakonec se zapojil i nejmladší člen souboru, dvouletý Elien Michálek, se svou nacvičenou větou: „Tak si to, holky, užijte!“ Přibýlo nám potom dokonce pár nových malých herců.

Do souboru se přihlásilo i několik opravdu malých dětí, dokonce i dvou a tříletých. Jak náročné to pro tebe je?

Je těžké zaujmout pozornost tak malých dětí. Naštěstí se mi tam sešly úžasné maminky a babičky, které mi pomáhají - Lucka Čapková, Jana Marešová, Romana Kišová nebo Hanka Kovářová. Bez nich bych to zkrátka nedal. Děti jsou sice malé, ale opravdu šikovné.

A teď nám konečně řekni o tvých nápadech a plánech pro děti do dalších měsíců.

Prozradím to, že jsme začali nacvičovat divadelní hru s názvem *O Růžence z Oseka*. Vychází z příběhu Šípkové Růženky, ale přepsal jsem ji podle svého. Odehrává se v neurčitěm čase a děj je zasazen do naší obce. K tradičním postavám jsem přidal figury navíc, takové, které patří k tradičním českým pohádkám. Ve hře se tak objeví kašpárek, čarodějnice, jedubaby, čert a skupina Osečáků. V budoucnu bych chtěl s dětmi připravit další vystoupení pro různé obecní akce. Dělán to vlastně nenásilně i teď, protože na každém setkání si zazpíváme novou píseň. Teď bych rád zařadil píseň od Boba Dylana „*Hvězda*“, ke které jsem napsal text. V létě plánuji pro děti nejrůznější aktivity venku. V souboru nám ale chybí především kluci. Budu rád, když se k nám přidají další malí amatérští herci.

Pavel Hakr, Lucie Mrkvičková

Děti při vystoupení. Zleva: Adéla Brejchová, Ela Pokorná, Elien Michálek, Rosalie Čapková, Magdaléna Vlasová, Laura Šenderová, Ester Šenderová, Josef Šendera a Pavel Hakr

Procházka po Malé Turné, obci, kde žili turové

I když je Malá Turná docela malá vesnice, má svá půvabná zákoutí a památky, které stojí za povšimnutí....

Nejprve malé nahlédnutí do historie obce.

Původ názvu Malé Turné je podle prof. Profouse od louky, kde se zdržují tuři. Další možné výklady původu je staročeské jméno Turen, tedy silný jako tur. Dále se Turná také vykládá jako Turnův dvůr. První záznam o obci tohoto jména pochází z roku 1372. Původně se jednalo o jednu obec, která se později rozdělila na Malou a Velkou. V listinách z 15. stol. je zmiňován Oldřich z Malé Turné. V roce 1544 prodal Adam Dívčický ze Sudoměře část Malé a Velké Turné městu Písek, ale po různých majetkových tahanicích se nakonec toto jmění vrátilo roku 1549 zpět do jeho vlastnictví. V tomto století měla obec různé majitele, část náležela k Řepici a část k Oseku. V roce 1577 se pánem Malé Turné stal Václav Čejka z Olbramovic. V následujících staletích zmínky o vladcích či zemanech z Malé i Velké Turné mizí. Jejich dědici byli strakoničtí johanité. Dle zápisu v berní rule (soupisu poddaných a jejich majetků) z roku 1654, se v Malé Turné nacházeli čtyři rolníci osedlí: byli to Václav Dolejš, Jan Kohout, Jakub Habr a Adam Matějka. Dále se zde nacházel jeden rolník a jeden chalupník.

V pozdějších dobách byla pro rozvoj obce významná jedna událost, a to stavba železnice Strakonice - Blatná – Březnice v roce 1897. Počet obyvatel vesničky se v průběhu staletí různě proměňoval. Sčítání lidu z roku 1910 udává v Malé Turné 28 popisných čísel a 158 obyvatel.

V roce 2011 žilo dle sčítání v obci již jen 50 obyvatel.

Když přijíždíme po státní silnici od Oseka, jako první nás v Malé Turné přivítá výklenková kaplička Panny Marie Pomocné z pol. 19. stol., která stojí na místě původního kříže. Kapličku postihla v roce 2003 téměř osudová nehoda, byla totiž při bouři rozbořena padající lípou. Už v roce 2005 byla opravena do původní podoby, doslova „vstala z mrtvých“. Stalo se tak díky Obecnímu úřadu v Oseku a iniciativě tehdejšího starosty, pana Miloslava Kinkora. Je maloturenským rodákem.

Potom už odbočíme na cestu vedoucí vpravo a projdeme kolem několika domků. Za posledním z nich se ocitneme u skupiny tří bříz, které obklopují historický kovaný křížek na památku obyvatele zdejší vesnice, který padl v bojích první světové války. Dala jej na jeho památku postavit manželka padlého vojáka Alžběta Divišová. Vedle křížku je velký balvan se zasazenou deskou na památku rodiny Divišovy, z níž padlý voják pocházel. V dalším kameni je vsazen text písně oblíbené na bojištích první světové války. Tyto objekty nechal na památku svého pradědečka instalovat pravnuke padlého vojína. Když postojíme u pomníčku a pokocháme se výhledy na okolní louky, pole a kopce, vrátíme se stejnou cestou a dále pokračujeme rovně přímo na maloturenskou náves.

Zde nemůžeme minout historicky cennou návesní kapličku. Jedná se drobnou sakrální architekturu z 1. pol. 19. století. Cenný interiér je zaklenutý pruskou klenbou, nad ní je nízká Jehlancová střecha s plechovou makovicí a zvoničkou zakončenou křížem maltézského typu. Památkově cenné jsou na této kapličce i dochované historické materiály.

Od kaple na návsi pokračujeme kousek rovně a potom se pustíme z kopce dolů a pokračujeme k východní části obce podél Brložského potoka. Dojdeme k zarostlému rybníku Pančáku. Dále nás cesta dovede až ke mlýnu, kam směřuje zmíněný protékající potok. Samotný mlýn je ukrytý v malém údolí, je to samota obklopená stromy. Mlýn z 16. století je poprvé zobrazen na mapách josefinského vojenského mapování v l. 1764-68. Je přestavěný ve stylu historizující architektury 2. pol. 19. století., mlýnice a hospodářský trakt je vystavěn do písmene L kolem polouzavřeného dvora. V roce 1837 vlastnil mlýn Josef Konopka, od roku 1930 František Hovorka. Došlo tu i k požáru – došlo k němu v dubnu 1924, za nepřítomnosti majitelů, kdy byla ve mlýně přítomná jen služka. Oheň prý vznikl ve mlýnici mezi koly a shořelo při něm

mnoho obilí. Příčina se nikdy nevyšetřila, nájemce byl držen nějaký čas ve vazbě, ale pro nedostatek důkazů byl zproštěn obvinění. Tolik aspoň říká úřední zpráva o dávné události, ke které ve mlýně došlo.

Když se vracíme od mlýna zpět do vesnice, obklopují nás v letním období krásné louky plné kvetoucích lučních květů. S půvabnými přírodními zákoutími se v Malé Turné ovšem setkáme po celý rok.

Jitka Pavlíková

Polemika s jemnickými hasiči

Nespokojenost jemnických hasičů

Jak si již někteří občané všimli, tak se v Jemnicích objevil hasičský automobil CAS 25 RHTP a začal brázdit silnice našeho regionu. Cisternová automobilová stříkačka vezoucí 3500 litrů vody a potřebné vybavení pro požární zásah. První cisternový automobil nejen v historii jemnického sboru, ale i regionu. Vozidlo bylo pořízeno z vlastních prostředků a bylo ZDARMA jako DAR nabídnuté obecnímu úřadu Osek pro zařazení do JSDH - zásahové jednotky obce, aby pomáhal lidem, a to nejen v mimořádných událostech, ale také při čištění komunikací a zavlažování. Tato nabídka nebyla oseckým zastupitelstvem přijata. Jedním z argumentů byla dedukce, že v regionu málo hoří a také fikce zastupitelky Ing. Barborkové, že by přijetím vozidla vznikl precedens, že by si někdo něco koupil a pak by to chtěl po obci zaplatit. Následovala nepochopitelná vlna odporu, pomluv a výmyslů vůči jemnickým, a to nejen ze strany zástupců obecního úřadu, ale i ze strany členů JSDH Osek a jejich velitele. Tato situace vyvrcholila nepřijetím pěti odborně proškolených a služby způsobilých členů našeho sboru do osecké zásahové jednotky. Odmítavý přístup obsahující výmluvy, jako že se nás bojí, že jsme schopni jezdit k zásahům v trenýrkách a zlatý hřeb prohlášení starostky obce bylo to, že nás nechťejí, protože bychom jezdili k požárům s cisternou. Ano, s hasičskou cisternou určenou a vyrobenou k těmto účelům. Co se za tím vším skrývá a odkud pochází ten odpor k jemnickým hasičům, se nám časem podařilo odhalit, jde jen a jen zase o peníze.

Jemničtí hasiči nyní, díky nepochopení situace ze strany obce a JSDH Osek, udržují hasičskou techniku v pohotovosti bez vazby na oseckou jednotku. Máme za sebou první výjezd k požáru.

Dne 28. 6. 2021 ve 3 hodiny a 58 minut byl sbor vyslán k požáru do obce Rohozná. Při výjezdu se ukázalo, že se jednalo o chybné určení místa řídícím dispečerem. Došlo k záměně názvu obce Rohozná a Rovná. Proto byla omylem poslána i naše jednotka do jiného regionu. Přesto jsme nakonec v krátkém čase úspěšně dorazili až do Rovné k místu požáru dopravního prostředku, abychom pomohli profesionálním hasičům.

Postoj osecké strany vůči jemnickým je velmi rozporuplný. Z jedné strany obec finančně vypomohla s rekonstrukcí naší historické stříkačky z roku 1890 a také každoročně poskytuje dotační výpomoc, ostatně jako ostatním spolkům na osecku, za což jsme samozřejmě vděční.

Co je ovšem nepochopitelné, je situace kolem jemnické hasičárny. Ta je již několik let v držení mysliveckého sdružení Bárovka. Hasičárnu, kterou vybudovali pro hasiče naši otcové a dědové v akci Z na pozemku darovaným Aloisem Hoštičkou, zdobí dnes paroží. Absurdní a nepochopitelná situace. Celá kauza kolem vzniku nájemní smlouvy zavání porušením zákonných norem, kdy například záměr o změně nájemce nebyl prokazatelně zveřejněn na úřední desce a samotný objekt byl předán myslivcům absolutně bez vědomí hasičů, kteří byli nájemci. Obec, jako majitel nemovitosti se k problematice staví jako k hotové a vyřízené věci a stížnosti jemnických hasičů, kteří poukazují na křivdu, nejsou absolutně akceptovány. Tiskopis, který vytvořili myslivci a kterým umožnili uspořádat hasičům výroční schůzi v hasičárně, aspiruje jako exponát na výstavu hasičských kuriozit... Hasiči žádají písemnou formou myslivce o vstup do hasičárny. Zatím jsme toto lejstro založili do kroniky, aby se mohli budoucí generace podívat, co se dělo v dnešní době, zrovna tak jako se my díváme době minulé, kdy třeba zrovna na výstavbě naší hasičárny, což byla významná událost v obci, se podíleli ruku v ruce členové sboru, domorodci, komunisti, ale také političtí vězni a kulaci. Důležité je, aby se naši předkové nemuseli obracet v hrobě a my se nemuseli stydět. Tak s tím je třeba něco udělat.

za SDH Jemnice

Eduard Hoštička ml., starosta sboru

Reakce na článek jemnických hasičů

Zastupitelstvo obce se rozhodlo zareagovat na článek o nespokojenosti jemnických hasičů a objasnit tak pár bodů, které se nezakládají zcela na pravdě.

Hasičské vozidlo s cisternou CAS 25

SDH Jemnice si zakoupil vozidlo s cisternou bez předchozí domluvy nebo schválení v ZO. Následně požádal ZO, aby odkoupili a zařadili vozidlo do majetku obce, aby bylo vedené v JSDH Osek a poté ho přihlásili do Integrovaného záchranného systému. Tato žádost jim na 12. zasedání ZO dne 17. 10. 2019, usnesením 12—143 nebyla schválena. Svoji žádost podali k projednání ještě jednou na 16. zasedání ZO, dne 6. 5. 2020. I v tomto případě jim usnesením 16-199 nebylo vyhověno a vozidlo obec do svého majetku nepřijala. Sbor dostal dotaci na činnost s tím, že si potřebné náklady na provoz vozidla (pro potřeby SDH) mohou hradit z ní. Vyšlo nebo nevyšlo zastupitelstvo jemnickým hasičům vstříc?

Pomluvy ze strany úřadu vůči SDH Jemnice?

V této věci se nebudu snižovat k tomu, abych cokoli vysvětlovala, objasňovala nebo vyvracela. Řeknu k tomu jen jediné...žádné pomluvy a odpor ze strany obce nevznikaly, o ničem takovém nevím.

V článku jsou uvedené citace jednotlivých zastupitelů, které nikdy nezazněly.

Odpor a nevole proti jemnickým hasičům?

Tímto zřejmě autor článku myslel každoroční schválení dotace pro sbor, zaplacení renovace hasičské stříkačky, schválení dotace na setkání rodáků Jemnic a jiné...

Výjezd vozidla k zásahu

Vozidlo není zapsané v Integrovaném systému záchranných vozidel, členové sboru nebyli zařazeni do JSDH Osek (jednotka sboru dobrovolných hasičů), tudíž nejsou oprávněni k zásahům vyjíždět. Jestliže tak v minulosti učinili nebo budou činit i nadále, jednají tím pouze na vlastní zodpovědnost.

Jemnická hasičárna

Není pravdou, že objekt patří „jenom“ spolku myslivců. I když už bylo vše několikrát projednáváno, zapsáno a zveřejněno, přesto to ještě jednou a naposledy shrnu...

Tehdejší nájemní smlouva uzavřená s MS Bárovka dne 15. 8. 2012 byla na žádost SDH Jemnice prověřena kontrolním výborem ZO a KV konstatoval, že tato smlouva byla uzavřena v rozporu s § 39, odst. 1 zákona 128/2000 Sb. (Zákon o obcích) a tudíž je neplatná. Na základě toho ZO na svém 18. zasedání, dne 21. 1. 2016, usnesením 18-211b) schválilo vyvěšení nového záměru na pronájem těchto nebytových prostor. Záměr byl řádně vyvěšen na úřední desce po dobu 30 dnů. Na základě zveřejněného záměru si

žádost o pronájem podali pouze myslivci. Na 19. zasedání, dne 18. 2. 2016, usnesením 19-225 bylo schváleno uzavření nájemní smlouvy s MS Bárovka. Jemnickým hasičům se ale tento postup stále nelíbil a s nástupem nového ZO podali další žádost o možnost užívání hasičárny. Na 6. zasedání, dne 28. 3. 2019, usnesením 6-71 vzalo ZO jejich žádost na vědomí a konstatovalo, že SDH Jemnice má možnost, po předchozí domluvě tyto prostory užívat pro své akce, jako kterýkoliv jiný spolek nebo občan obce.

Nutno také zdůraznit, že tento objekt, v dobách před jeho rekonstrukcí, tedy v době, kdy byl využíván pouze SDH Jemnice, byl v žalostném stavu. Nejen po stránce stavební, ale i hygienické. Pojdme se tam podívat dnes...Co by asi řekli předkové?

ZO v zastoupení starostky Jitky Brejchové

Devátý obecní ples ve znamení stepu, zvuku houslí a rozverných zdravotních sestřiček

Na návštěvnících letošního, v pořadí již devátého obecního plesu, bylo zřetelně znát, že se po dvouleté přestávce nemohli kulturního vyžití dočkat. Zatímco před dvěma lety byl po vypuknutí pandemie ples zrušen na poslední chvíli, a v ten loňský nikdo snad už ani nedoufal, mohly letos přípravy vypuknout naplno. Vstupenky byly vyprodány během dvou dnů, a když došla místa v hlavním sále, zájemci nepohrdli ani židlemi ve výčepu. Zatímco dámy si do diářů zapisovaly termín návštěvy kadeřníka, kosmetičky a manikérky a ve výkladních skříních obchodů vybíraly nové šaty vhodné přesně pro ně, muži pár minut před začátkem oprášili starý oblek. A pokud přibrali nějaké to kilo navíc? Nechali jeden knoflíček rozepnutý...nebo možná dva?

Moderátorkou večera byla i letos starostka Jitka Brejchová a po jejím úvodním slovu se sálem rozezněly rytmické údery plíšků na spodku bot prvních vystupujících. Ti předvedli své stepařské umění nejprve ve dvojicích a skupina menších tanečnic poté bravurně zvládla sestavu na píseň z animovaného filmu Shrek. Následovalo dechberoucí vystoupení houslové virtuosky Lenky „Houslenky“ z Českých Budějovic, která svou hrou ve stylu Vanesy Mae zaujala všechny přihlížející. Po bouřlivém aplausu již mohla udeřit do strun kapela *Talisman* a hned první tóny hudby vylákaly na parket desítky tanečníků.

Skupina osekých žen, které si říkají „Natržené silonky“, připravily i letos senzační vystoupení.

Jejich řady doplnil Albín Korvas jakožto prototyp muže trpícího rýmičkou. Zatímco zdařile bědoval, kýchal a téměř se loučil se životem, potažmo manželkou, ta se ho snažila všemožně rozptýlit. Poté, co Soňa Kohoutová (nápomocná manželka), vybrala z programu televizní seriál *Sanitka* a sálem se rozezněla siréna a úvodní melodie, nastal překvapivý zvrat. Na scéně se objevily rozpustilé zdravotní sestřičky, které svými tanečními kroky a svůdnými pohyby nemocného v mžiku uzdravily.

Ti, kteří si vystáli předlouhou frontu na zakoupení lístků do tomboly, v průběhu večera doufali, že se na ně usměje štěstí. Kromě dřevěných poliček, poukazů na tuny písku a měření emisí, bábovek či koláčů někteří z nich vláčeli domů popelnici nebo kbelík kysaného zelí. Televizi, hlavní výhru několika minulých let, letos nahradil kávovar, který putoval do Rohozné. Důkazem toho, že se večer vyvedl nadmíru dobře, byla skutečnost, že dveře sálu se za posledními návštěvníky zaklaply až po čtvrté hodině ranní.

Lucie Mrkvičková

Zleva: Kateřina Hakrová, Hana Kovářová st., Jitka Brejchová, Ilona Sokolová, Albín Korvas, Soňa Kohoutová, Světlana Ondřejková, Marcela Tošnerová, Pavlína Lošáková

vybavené gaučem, ze kterého lezou péra a nábytkem, který zažil lepší časy. Protože je příběh zasazen do 80. let minulého století, není nouze na výrazy té době poplatné. Lenka Břicháčková spolu se svými hereckými kolegy Ivanou Příbovou, Františkem Smolou a Radkem Dingo Klabanem ztvárnili dva manželské (jeden zatím jen skoro) páry, které by nemohly být odlišnější. Ivana Příbová (Marcelka) coby ušlápnutá a neupravená manželka tajemníka (František Smola), který je zcela poznamenán starostlivou péčí své maminky, udržuje kamarádský vztah se svéráznou a velmi emancipovanou Věrkou (Lenka Břicháčková). Ta si naopak svého nastávajícího Jiřího (Radek Dingo Klaban) pevně omotala kolem prstu a Marcelčina domácí situace jí přiděluje vrásky na čele. Během vyprávění o Marcelině dvojčeti Adrianě, která momentálně pobývá ve Francii a ráda by se v brzké době opět podívala do Čech, v její hlavě vzniká ďábelský plán. Panovačný a trochu ufnukaný manžel tak musí brzy přijmout skutečnost, že jeho žena odjíždí na dlouhé dva měsíce na závodní rekreaci, a z něj se stane slaměný vdovec. Poté, co se u jeho dveří objeví svůdná manželčina kamarádka Věrka a o chvíli později i francouzské dvojče Adriana, rozehrávají herci šňůru vtipných scén, během kterých se z Františka stane poslušný manžel se zástěrou pevně uvázanou na uzlu. Vnímavý divák však rychle pochopil, že tady něco nehraje. Ve chvíli, kdy přijde telegram od dvojčete, ve kterém informuje, že do Prahy přijede až za rok, je jasné, že dvě dámy s manželem, který je skoupý nejen na vlídné slovo, ale i na každou korunu, sehrály nebezpečnou hru. Tři kostky cukru, které tajemník od své manželky vyžaduje do každého hrnku kávy, se stávají symbolem nesvobody a neschopnosti vymanit se svému údělu. Herci předvedli skvělý výkon a 47 diváků jej ocenilo bouřlivým potleskem.

Lucie Mrkvičková

Recenze

Kolik kostek cukru patří do kávy? No přece tři!

V polovině března herci Scény (stále) mladých při strakonickém Divadelním souboru Čelakovský dokončili přípravy letošní zbrusu nové komedie s názvem *Tři kostky cukru*. Prvním divákům ji představili při premiéře v kulturním domě ve Strakonici, a protože i my v Oseku jsme byli plni očekávání, v pátek 8. dubna zavítali do sálu místního pohostinství.

Scéna tentokrát nebyla na kulisy příliš náročná. Vše se odehrává v jedné vršovické kuchyni

Ivana Příbová si vychutnává péči svého manžela (František Smola)

Fialka

Vykvetla v úvozu kamenném,
tísněna křovím, stísněna kamenem.

Děti ji trhaly, vyběhly do polí
smích jejich veselý krajinou hlaholí.

Přišla i stařenka věkem už sehnutá
fialku zanese, kde hrob se zelená.

Poutník jde úvozem, fialka zavoní,
do trávy usedne, hlavu níž nakloní.

Skromná a prostinká, potěší každého
a vděku nečeká odnikud žádného.

Jak ti to, fialko, v té trávě sluší!
Kéž bys ty vykvetla i v mojí duši.

Mamince k svátku

Zas kytičku tiše přináším,
je svátek matek, však já vím.
Však komu do rukou ji vložit není...

Doma už maminka nečeká,
vzdálenost dělí nás daleká.
Tak dotek smrti všechno mění...

Tu kytičku, co mohla na stole stát
chci dnes aspoň na kámen chladný dát.
Lásky tak pozdní ocenění...

A vzpomínky hlavou letí zase,
vidím maminku živě v celé kráse.
Pro mne přece mrtvá není...

Tam, kde mrtví dál žijí v světě svém,
jistě je květů plná zem.
Tobě, maminko, k potěšení...

Svátky Vzkříšení

Už zvony znějí, vyzvánějí,
volají lidi do chrámů.
A vyprávějí o naději
silné jak slunce poránu.

Vyzvání každý o vzkříšení,
o velké lásce nadlidské.
Kéž každé jaro takhle znějí
i v každé české vesničce.

Bez zvonů by země oněměla,

ústa chrámů umlkla by zcela.
Kdo místo zvonů připomněl by zas,
že svátky Vzkříšení je slavit čas...

Velikonoční zvony

Kdy už jaro ozve se?
Až stromy listem obalí se.
A na velikonoční míse
zavoní zase bochánek.
Až nenechavý vítr ti
venku vlasy rozčeše,
až otevřeš jaro svoje srdce
uzamčené na zámek
a všem k velké potěše
se zaskví první kvítí
v lukách.
Kdy už přijde jaro k nám?
V tu chvíli, kdy velikonoční zvony
se i v tvém srdci
rozezvoní...

Jitka Pavlíková

V březnu se bavily ženy i děti

Oslavy MDŽ

Plakát s jarními tulipány zval dívky a ženy
z Oseka i přidružených vesnic na tradiční
odpoledne věnované pouze jim. Sliboval obsluhu
pozorných členů místního SDH, kulturní program i
bohaté občerstvení. A tak to i skutečně bylo.
Míra Brejcha, Jiří Joun a Petr Kozohorský
ochotně dolévali víno do prázdných sklenek a s
úsměvem servírovali sladké i slané dobroty. Dívky
a chlapci nově založeného divadelního souboru
nacvičili v rekordně krátkém čase pásmo básní a
písní pro své maminky, babičky a tety. Tito *Malí
Osečáci*, jak si říkají, pod vedením pana Pavla
Hakra své vystoupení zvládli bezchybně a po
vystoupení se nadšeně zapojili do oslav. Jedna
z účinkujících, Ela Pokorná, předvedla mimo jiné
ukázkou stepu. „Nejdříve jsem přednášela
básničku, potom jsem stepovala a s ostatními
jsme zpívali a tančili v kruhu. Bylo to mé úplně
první vystoupení, ale nervózní jsem byla jen
trochu. Pár kroků sestavy jsem spletla, ale
naštěstí si toho nikdo nevšiml.“

Kromě pánské obsluhy mohl do jinak výhradně
ženské společnosti zavítat pouze místostarosta
Ondřej Klíma. Tomu již počtvrté připadla úloha
obdarovat dámy květinou a potěšit milým slovem.
„Vítám všechny s květinami v ruce a polibkem na
požádání. Doufám, že se to nedotkne jejich
partnerů, všechno je ve vší počestnosti a bez
vedlejších záměrů. Příjemná a originální je

obsluha v zastoupení hasičů z Oseka. Garnitura členek se během let postupně změnila k nižšímu věkovému průměru. Program je vždy originální a pokaždé jiný. Pro zpestření byl přizván i politik, ale nevěděl o MDŽ nic, proto asi letos nedostal od našich křehkých bytostí zelenou. Jsem rád, že mě ženy zvou. Připadám si alespoň trochu důležitý v jejich světě. Úvodní řeč si dopředu nikdy nepřipravuji, protože nevím, jaké bude osazenstvo a hlavně situace v danou chvíli. Snažím se vždy poděkovat za práci, kterou během roku ženy precizně vykonají, a proložím to decentním humorem. A jak se mezi ženami cítím? Jako jediný chlap v sále plném různých žen. To pochopí jenom čtenář muž,“ popisuje své působení a pocity Ondřej Klíma. Letos si odpoledne přišlo vychutnat 31 žen.

Maškarní rej

Druhou březnovou sobotu hýřil sál pohostinství pestrými barvami a otrásal se dětským smíchem. Svaz žen připravil tradiční maškarní karneval a malých účastníků dorazilo 50. O hudbu se celé odpoledne staral jedenáctiletý Adam Novotný z Oseka – DJ Áďa. Do tance v rytmu písni, které pro děti vybíral, pobízeli klaun a klaunice. Lákali děti na sladkosti a chvíle oddychu si dopřáli jen v přestávkách, které členky svazu žen vyplnily připravenými soutěžemi a dovednostními hrami. Krátce po začátku už upoceně děti odkládaly kusy kostýmů, zvláště Vojta Miklas se v huňatém kostýmu Jožina z bažin nebo snad Yettiho opravdu zahřál. Připravena byla i tombola, po které se s dětmi rozloučili unavení klauni (Jiří Kalina a Ilona Sokolová) a malé princezny, superhrdinové i policisté a zloději se vydali na cestu domů.

Recept

Velikonoční pecýnek

Milí známí i neznámí, ráda bych se s vámi podělila o náš rodinný recept. Tento recept je oblíbený v období Velikonoc, a to převážně na severní Moravě a Slezsku. Jestli máte chuť vyzkoušet něco nového, připravte si uzeniny dle vašich mlsných jazýčků. Já pecýnek připravuji z uzené krkovice, uzeného boku nebo anglické slaniny, šunkové či jiné klobásy (4) a točeného salámu. Pokud byste raději verzi pro děti, je možné zapéci jen pářečky.

Ingredience:

500 g hladké mouky
30 g droždí
100 g rozpuštěného másla
2 vejce
300 ml vlažného mléka
Sůl a trochu cukru do kvásku

Postup:

Nejprve si vyndáme uzeniny z lednice, aby měly pokojovou teplotu. Z mléka a droždí připravíme kvásek. Do mísy s moukou přidáme sůl a kvásek. Vajíčka rozmícháme s máslem a přidáme k mouce. Vše zaděláme v hladké těsto a necháme nakynout. Potom přendáme na vál, podsypeme moukou a rozdělíme na dva díly. Jeden díl rozprostřeme prsty a plníme uzeným. Čím více je ho, tím lépe. Zabalíme jako balíček a dáme na plech. U druhé poloviny postupujeme stejně. Necháme chvíli nakynout, pomazeme vajíčkem a pečeme na 170° po dobu 30 až 40 minut podle druhu trouby.

Přeji Vám dobrou chuť!

Pavína Lošáková

Amatérští stolní tenisté poměřili své síly

Druhou dubnovou sobotu zaplnili sál obecního pohostinství v Oseku amatérští nadšenci stolního tenisu. Těch se letos sešlo rekordních 35 (12 žen a 23 mužů) a proti sobě se na opačné strany zelených stolů postavili muži a ženy nejen z Oseka, ale také z Radomyšle, Sedlice, Kbelnice nebo borci z Lázu. Obec Osek ve spolupráci s tamější Tělovýchovnou jednotou připravili odpoledne plné příjemných setkání, uvolněné atmosféry, ale i napínavých sousedských soubojů.

Kategorii žen senzačně ovládla teprve devítiletá Petra Martínková ze Slaníku. Ta nejprve obsadila druhé místo ve skupině A, sítěmi „pavouka“ se však již propletla naprosto bravurně, bez ztráty jediného setu. Po vyřazení starostky Jitky Brejchové udolala také Alenu Šmejkalovou z Oseka a ve finále přehrála i šampionku minulých dvou ročníků turnaje, Janu Čejkovou z Radomyšle. „Stolní tenis hraji asi dva roky. Přivedla mě k němu kamarádka a od té doby pravidelně trénuji. Nejtěžší zápas oseckého turnaje bylo finále. V základní skupině jsem s Janou Čejkovou prohrála 0:2, ale ve finále jsem nebyla už tak nervózní. Také jsem si všimla chyb, které dělala,“ říká Petra. Její nadšení z vítězství bylo nehrané a na konci napínavého odpoledne si z rukou starostky Jitky Brejchové a Pavla Mrkvičky přebrala zlatý pohár pro vítězku a kosmetický balíček.

Muži se ve své kategorii nejprve vzájemně utkali ve čtyřech skupinách po šesti a 16 z nich se po občerstvení v podobě výtečného guláše mohlo naplno vrhnout do zápasů „o všechno“. Nebyla nouze o dramatické výměny, sporné míčky ani nečekané zvraty. V semifinálových zápasech podlehl do té doby naprosto suverénní Jan Varaus z Lázu, vítěz předloňského turnaje, radomyšlskému Ondřeji Hricovi. U vedlejšího stolu se o postup do finále poprali Pavel Mrkvička ml. a osecký Milan Michálek. Z tohoto duelu vyšel vítězně druhý jmenovaný a na programu odpoledne zbýval již jen zápas finálový ve složení Hric – Michálek. Pohár pro vítěze nakonec zdvihl nad hlavu Ondřej Hric, kterému se tak podařilo přetavit svůj předloňský bronz ve zlato. Stříbrný Milan Michálek dodal: „Ve finálovém zápase už mi docházely síly. V prvním setu jsem se snažil držet se soupeřem krok, ale byl zkrátka lepší. Kromě jednoho tréninku před dvěma měsíci jsem pátku držel naposledy asi před patnácti lety. V mládí

jsem ale hrával a určitě se to nezapomíná. Na umístění mi ale vlastně příliš nezáleží. Užil jsem si příjemné odpoledne.“ Každý účastník turnaje byl za své úsilí odměněn cenou dle vlastního výběru. „S radostí konstatuji, že letošní turnaj byl opět na vyšší úrovni než ten předloňský. Mile mě překvapili obzvláště mladí hráči v obou kategoriích, například chlapci ze Sedlice. Myslím, že vše proběhlo dobře,“ zhodnotil klání hlavní pořadatel Pavel Mrkvička st.

Lucie Mrkvičková

Výsledky ženy:

1. Martínková Petra, 2. Čejková Jana, 3. Šmejkalová Alena, 4. Barborková Eva, 5. Kovářová Michaela, 6. Čapková Lucie, 7. Brejchová Jitka, 8. Mrkvičková Martina, 9. – 10. Stieberová Vendula, Chylíková Petra, 11. Procházková Tereza, 12. Novotná Anežka

Výsledky muži

1. Hric Ondřej, 2. Michálek Milan, 3. Varaus Jan, 4. Mrkvička Pavel ml. 5. Kastner Martin, 6. Brabec Bohuslav, 7. Kovář Václav, 8. Beneš Josef, 9. Zeis Tomáš, 10. Soukup Radek, 11. Stieber Pavel, 12. Šendera František, 13. Kubelák Martin, 14. Varaus Jiří, 15. Beneš Jiří, 16. Koblih Stanislav, 17. Stieber Daniel, 18. Barborka Vojtěch, 19. Vávra Tomáš, 20. Mlíčko Vojtěch, 21. Novotný Aleš, 22. Šorna Karel, 23. Druga Zdeněk

Zleva: Pavel Mrkvička st., Jan Varaus (3. místo), Ondřej Hric (1. místo), Milan Michálek (2. místo), Petra Martínková (1. místo), Jana Čejková (2. místo), Alena Šmejkalová (3. místo), Jitka Brejchová

Kopaná Osečtí žáci a fotbalové jaro

Starší a mladší žáci TJ Osek působí kvůli nízkému počtu hráčů v jednotlivých kategoriích pouze v soutěži starších žáků, kde mohou nastupovat i jejich mladší kolegové. Po podzimní části fotbalové sezony je naše družstvo na průběžném šestém místě okresního přeboru. Zimní přípravu jsme zahájili již první týden v lednu a trénovali pravidelně dvakrát týdně. Protože se v naší sportovní hale nekonaly žádné zimní turnaje mládeže, museli jsme za nimi vyjet do okolních obcí a měst. Zúčastnili jsme se turnaje na palubovce sportovní haly ve Strakonících, který pořádá okresní fotbalový svaz. Toto klání

přilákalo dvanáct týmů hrajících okresní, krajské i republikové soutěže. V této těžké konkurenci jsme obstáli a skončili na skvělém třetím místě, když jsme ve skupině vyřadili Volenice hrající krajskou soutěž, Strakonice hrající divizi žáků a Čestice. Ve finálové skupině jsme pak prohráli s Dražejovem i Blatnou a odnesli si tak zasloužené bronzové medaile. Dále jsme sehráli přípravné zápasy v čimelické tělocvičně, kde jsme podlehl Mirovicím, v naší hale jsme prohráli s Blatnou a v posledním přáteláku jsme vrátili Mirovicím porážku a na domácí umělé trávě jsme jasně zvítězili. Nejlepším střelcem tohoto roku je Zdeněk Florián, který působí v našem klubu od svých šesti let a dojíždí k nám z Pamětic. V družstvu působí kromě zmiňovaného Floriána i hráči z Oseka, Radomyšle, Chrášťovic, Velké Turné, Malých Nepodřic a z dalších okolních obcí. Jedinou dívkou v týmu je osecká Radka Janová, která byla vybrána i do okresní reprezentace děvčat.

Před několika dny nám již začala jarní část soutěže v okresním přeboru a věříme, že naše zápasy budou lepší než na podzim. Ale hlavním cílem u mládeže nesmí být jen výsledky. Nejdůležitější musí být radost z pohybu, pravidelná sportovní aktivita a zejména spolupráce a komunikace v kolektivu dětí a teprve potom následují výsledky. U starších kategorií je pak kladen větší důraz na kvalitu a výsledky, aby se všichni mohli dál zapojit do fotbalové aktivity v týmech mužů.

V našem klubu jsme nedávno přivítali nové tváře, které k nám přišly z Ukrajiny. Ta nyní bojuje ve spravedlivé válce o svou zem s ruskými barbarskými hordami, které vyhnaly tyto děti z jejich vlasti. Díky pomoci našich spoluobčanů se v Oseku zabydleli Denys Yakubash se svým bratrem a v nedalekých Paměticích Vasili a Ivan Bosniakovi. Všichni chlapci se již aktivně zapojili do dění v našem klubu, chodí trénovat a zúčastňují se i přátelských zápasů. Do mistrovských utkání zatím zasáhnout nemohou, protože administrativa pro jejich registraci je časově náročná. TJ Osek jim poskytla základní vybavení a umožnila jim trénovat a hrát bez jakýchkoliv příspěvků či poplatků, protože to je jen minimum toho, co může v současné době pro tyto válečné uprchlíky udělat. Všichni jmenovaní chlapci navštěvují Základní školu v Radomyšli, kde jsou v každodenním kontaktu se svými spoluhráči z fotbalových týmů u nás v Oseku.

Ing. Karel Hoch

Fotografie je z turnaje OFS Strakonice, kde jsme skončili na třetím místě. Zleva klečí Zdeněk Florián, Daniel Stieber a Jakub Pešek. Zleva stojí trenér Karel Hoch, Tobiáš Vojta, Jakub Benedikt a Vojtěch Martínek

Denys Yakubash s trenérem Karlem Hochem

Oba osecké týmy stolního tenisu slaví postup do vyšší soutěže

O skutečnosti, že oseckí hráči stolního tenisu měli v podzimní části soutěže skvělou formu a oba týmy se usadily na špici tabulky, jsme vás informovali v minulém vydání. Ve výborných výkonech pokračovali i v jarní části a na konci sezóny mohli společně oslavit postup o soutěž výš.

Tým A

Tým A ve složení František Brandýs, Miroslav Vejda, Václav Peterka a Libor Holman (na fotografii zleva doprava, Peter Kozma není vyfocen) dokonce nenašel přemohitele ani v jediném zápase. Ze všech dvaceti klání vyšel vítězně, a to bez většího úsilí. „Můžu říci, že jsme zápasy dotáhli k vítěznému konci vždycky celkem hladce, i přesto, že jsme byli v krajské soutěži týmem s nejstaršími hráči. V podzimní části pro nás vycházely zápasy jednoznačněji, skóre bylo většinou 10:2 nebo 10:3 v náš prospěch. Na jaře to bylo o trochu těžší, ale přemohitele jsme nenašli ani tak,“ říká Václav Peterka. V krajském přeboru, kam tým postoupil z krajské soutěže, už před několika lety hrával. Před rozšířením covidové pandemie došlo k reorganizaci a oseký tým spadl o soutěž níže. „Z letošního postupu máme velkou radost. Bylo by dobré tým posílit alespoň o jednoho hráče, protože když jeden z nás vypadne, musí nastoupit záloha z „béčka“. Celkem je nás jen 8 stálých hráčů, a to není mnoho,“ dodává Václav Peterka. František Brandýs je zároveň nejúspěšnějším hráčem okresního přeboru ve dvouhrách (úspěšnost 95, 12%).

Tým B

Oseké „béčko“ poskočilo z okresního přeboru do krajské soutěže. Podlehlo pouze týmu z Blatné, který se v tabulce nakonec usadil až na třetím místě. Václav Kozma, Karel Hauser, Pavel Mrkvička, Andrea Klímová, Milan Šaršok a Milan Hromádka (na fotografii zleva doprava, chybí Milan Smolík a Maleček) začnou svá zápolení ve stejné sestavě i v září. „Myslím, že budeme mít dost sil na to, abychom se se ctí utkali i s protihráči v krajské soutěži. Čekají nás zápasy proti celkům jako České Budějovice, Prachatice nebo Protivín. Bude to pro nás nová zkušenost,“ říká Pavel Mrkvička.

Na konci března se hráči obou týmů setkali v Radomyšli v hospodě Na Křenovce. Pozvání přijala i starostka Jitka Brejchová. „Jsme rádi, že mezi nás starostka zavítala. Zhodnotili jsme sezónu, povečeřeli a pohovořili,“ uzavírá Václav Peterka.

Lucie Mrkvičková

Jubilanti

Leden

Hoštička Eduard, 75 let, Jemnice

Šafářová Jana, 81 let, Jemnice

Únor

Šindelář Josef, 70 let, Jemnice

Rodinová Věra, 70 let, Rohozná

Březen

Konášová Marie, 75 let, Osek

Kovář Václav, 90 let, Osek 75

Všem oslavencům srdečně gratulujeme!

Přistěhovaní: 9

Narození: 1

Odstěhovaní: 7

Zemřelí: 2

K 31. 3. činí celkový počet obyvatel všech vesnic **642.**

Opustili nás

Milada Bláhová, Osek, 73 let, 10. 12. 1948 – 10. 2. 2022

Jana Ceplechová, Osek, 74 let, 7. 10. 1947 – 14. 3. 2022

Narodili se

Eliška Bláhová, 6. 1. 2022, Osek (krátce po narození byla z obce odhlášena)

Plánované kulturní akce

14.4. - 6.5. Velký jarní úklid obce (ČSŽ + obec)

30.4. - Slet čarodějnic, stavění májky (ČSŽ)

7.5. Položení věnce k pomníku padlých (SDH)

Tradiční ceremoniál uctění památky padlých se odehraje za přítomnosti hasičských sborů z Oseka, Jemnic a Velké Turné. Občerstvení zajištěno.

Květen/červen Muzikál Praha (ČSŽ)

Výlet za kulturním zážitkem do jednoho z pražských divadel. Termín představení a další podrobnosti budou zveřejněny v průběhu dubna nebo května. Pro více informací sledujte vývěsní tabule nebo internetové stránky obce.

4.6. Pohádkový les (ČSŽ)

Odvážné děti z Oseka a okolí se budou moci vydat na dobrodružnou pouť lesem. Odměnou jim budou sladkosti, malé dárky a spousta legrace.

červen Sběr vysloužilých elektrospotřebičů (SDH)

Osecký sbor dobrovolných hasičů opět pomůže s jarním úklidem vašich domů a garáží.

červen - Sběrný den odpadů (Obec)

Velikonoční pozdrav z DPS

My už jsme připraveni. Krásné Velikonoce!

Všem, kteří přispěli do tohoto vydání Moudré sovy, patří veliký dík.

Chcete rozšířit naše řady přispěvatelů? Máte zajímavé nápady na články? Píšete povídky, pohádky, fejetony nebo básně? Své příspěvky a připomínky posílejte na adresu lucie.mrkvickova@seznam.cz. Děkujeme!